

scólta

scólta

en de 'l silenzio de stà nòt
scondù 'ndel stròf
senza la luna
qoel tëndro bàter d'ale
postàde sóra 'l vènt
dal sgól de na pavèla

scólta

la nòt che tase cèta
lasando i tò pensieri
'ngropàdi dent 'n de 'l cör
e 'l cìc' tasèst da 'n nèno
'nfrizà da vöie crùe
de òmeni de tìa

scólta

qoel òm che mai sarà
'n de 'l brèghel sò de aùt
sqoergiù da le parole
de chiche crìda paze
co i òci 'nverenàdi
e 'l s'ciòp strengiù 'n le man

scólta

sentà sul cròz pu alt
lasando 'l sol che nase
vegiàrte 'n pu bel dì
tegnèndo sèmpro a ment

che sen ancor putati
ma 'l giòc' cò n'èser bèl

scólta

scólta

sol en menùt depù

Giuliano

Questo/a opera è pubblicata con una Licenza Creative Commons

